

บันทึก

เรื่อง อำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๑ ของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ในการสั่งทำลายผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน
(กรณีพนักงาน อัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๖)

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีหนังสือที่ อก ๐๗๐๑/๕๖ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๓๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้รับแจ้งจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรีว่า พนักงานอัยการประจำศาลแขวงลพบุรีได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีนางนันทิยา เนียนทรัพย์ เจ้าของร้านดำรงชัย วาณิชย์ อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ฐานมิได้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมบัลลาสต์ สำหรับหลอดฟลูออเรสเซนต์ จำนวน ๔๖๕ หน่วย โดยรู้รู้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ทำตามมาตรา ๓๖ บทระวางโทษตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ และขอทราบแนวปฏิบัติในการดำเนินการกับของกลางเพื่อแจ้งให้สถานีตำรวจภูธรอำเภอโคกสำโรงดำเนินการต่อไป

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ผลิตภัณฑ์ ๓ ที่ยึดอายัดดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำขึ้นโดยผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ทำ และไม่เป็นไปตามมาตรฐาน จึงไม่ควรปล่อยผลิตภัณฑ์ดังกล่าวตกไปสู่ผู้บริโภคอีก ซึ่งเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนว่าผลิตภัณฑ์ที่อัยการสั่งไม่ฟ้องคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งให้ทำลายให้สิ้นสภาพได้ คงมีแต่มาตรา ๔๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า “ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ ... คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้สิ้นสภาพ” ซึ่งจากการตรวจสอบของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ปรากฏแน่ชัดว่า ผลิตภัณฑ์ ๓ ที่ยึดอายัดดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำขึ้นโดยผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ทำ ฉะนั้น แม้จะไม่พบตัวผู้กระทำความผิด หากตีความว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวซึ่งยึดอายัดมาจากสถานที่จำหน่ายเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ แล้ว คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมก็น่าจะมีอำนาจตามมาตรา ๔๖ (๒) สั่งให้ทำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวให้สิ้นสภาพได้ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงเสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพิจารณาสั่งการให้ผู้จำหน่ายทำผลิตภัณฑ์ที่ยึดและอายัดให้สิ้นสภาพโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๖ (๒) หรือนำเรื่องหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ชัดเจนว่า คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งดำเนินการกับของกลางโดยไม่พิจารณาผลของคดีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง หรือไม่ ในการประชุมครั้งที่ ๓๔๐-๑๓/๒๕๓๓ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๓ ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พิจารณาแล้ว เห็นว่า การตีความกฎหมายในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น ควรตีความโดยเคร่งครัด เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีก็ย่อมหมายความว่าผู้นั้น ไม่มีความผิด ซึ่งถ้อยคำตามมาตรา ๔๖ ไม่ได้เขียนชัดเจนเช่นกฎหมายอื่นว่าให้คณะกรรมการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งการได้โดยไม่ต้องพิจารณาผลของคดี ดังนั้น เพื่อให้ การตีความเป็นไปโดยถูกต้องไม่มีปัญหาทางกฎหมาย จึงได้มีมติให้หารือสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณา ปัญหาดังกล่าว โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงาน ปลัดกระทรวงและสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) แล้ว มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมการผลิต และจำหน่ายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปโดยมีมาตรฐานที่ถูกต้องเพื่อประโยชน์ในการ ส่งเสริมอุตสาหกรรม และเพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดแก่ ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของประเทศ^๑พระราชบัญญัตินี้จึงบัญญัติให้กำหนด มาตรฐานให้เป็นการแสดงเครื่องหมายมาตรฐานโดยผิดกฎหมาย และห้ามมิให้มีการทำหรือ นำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งห้ามมิให้มีการ โฆษณา จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล่านี้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกัน มิให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมซึ่งมีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานแพร่หลายไปสู่ท้องตลาดซึ่งจะเกิดความ เสียหายต่อประชาชนทั่วไปที่นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป

นอกจากนี้ เพื่อให้การควบคุมการแพร่หลายของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ได้ มาตรฐานให้เป็นไปอย่างได้ผลตามเจตนารมณ์ดังกล่าว พระราชบัญญัตินี้จึงบัญญัติให้อำนาจเป็น พิเศษแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๔๔ (๓)^๒ ทำการยึดหรืออายัด

^๑หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนา กิจการอุตสาหกรรม มีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหลายชนิดที่ผลิตขึ้นได้ภายในประเทศ แต่ยังมีได้มีการกำหนด มาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นที่แน่นอนและเหมาะสม ทำให้มีการแข่งขันกันลดราคา โดยทำ คุณภาพให้ต่ำลง เป็นเหตุให้ประชาชนขาดความนิยมเชื่อถือ นอกจากนี้ ยังอาจเกิดอันตรายแก่ประชาชนและ ก่อให้เกิดความไม่มั่นคงในการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศจึงเป็น การสมควรตรากฎหมายฉบับนี้กำหนดมาตรฐานเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อความปลอดภัย หรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการอุตสาหกรรมหรือเศรษฐกิจของประเทศ

^๒พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นโดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานหรือตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ทันทีเมื่อพบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเช่นนั้นไม่ว่าจะมีผู้กระทำความผิดตามกฎหมายนี้อยู่ด้วยหรือไม่ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้วมาตรา ๔๖^๓ ได้บัญญัติถึงวิธีการ

(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็น

(ก) ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

(ข) ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง หรือ

(ค) เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕

^๓พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๔๖ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๔

(๓) นั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ หรือเป็นกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นด้วยก็ได้หากไม่สามารถทำลายเครื่องหมายมาตรฐานหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ ก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้ล้นสภาพ

(๒) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๒๐ ทวิ วรรคสองหรือมาตรา ๒๑ ทวิ วรรคสอง คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ล้นสภาพหรือในกรณีที่นำเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไป ถ้าไม่ส่งกลับคืนไปก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้ล้นสภาพ หรืออาจสั่งให้รอไว้เพื่อให้ผู้ทำหรือผู้นำเข้าขอรับใบอนุญาต หรือขอรับอนุญาตก่อนได้

(๓) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้ล้นสภาพ หรือในกรณีที่นำเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไป และอาจสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นด้วยก็ได้ ถ้าไม่ส่งกลับคืนไป หรือไม่ทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือไม่ทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก็อาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้ล้นสภาพ

(๔) ในกรณีที่ผู้โฆษณา ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่ายฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานหรืออาจสั่งให้ทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้ล้นสภาพ

ทั้งนี้ โดยให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับอนุญาต ผู้ทำ ผู้นำเข้า ผู้โฆษณา ผู้จำหน่ายหรือผู้มีไว้เพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแก้ไข การปรับปรุงการทำให้ล้นสภาพ หรือการส่งกลับคืนไปยังผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือการรอไว้เพื่อขอรับใบอนุญาตหรือขอรับอนุญาต หรือการทำลายเครื่องหมายมาตรฐาน หรือการทำให้เครื่องหมายมาตรฐานหลุดพ้นจากผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ดำเนินการกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล่านั้นต่อไปด้วยโดยให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่จะสั่งการให้แก้ไขปรับปรุงหรือทำลายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น หรือให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐานซึ่งเป็นวิธีการที่แสดงให้เห็นว่า กฎหมายประสงค์ที่จะไม่ให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ได้มาตรฐานหรือที่มีได้เป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมายแพร่หลายต่อไปได้อีก ฉะนั้น บทบัญญัติมาตรา ๔๖ จึงเป็นมาตรการในทางบริหารที่มุ่งถึงตัววัตถุที่ผิดกฎหมายคือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ต่างหากจากมาตรการในการดำเนินคดีอาญาต่อผู้ที่ได้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายนี้ กล่าวคือ การใช้อำนาจของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๔๖ ไม่จำเป็นต้องรอฟังผลคดีทางอาญาแต่อย่างใด เพราะการที่จะมีผู้ถูกลงโทษตามกฎหมายนี้หรือไม่ ย่อมไม่อาจทำให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายกลับเป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมายขึ้นได้

ด้วยเหตุนี้ แม้ว่าข้อเท็จจริงในเรื่องนี้จะปรากฏว่าพนักงานอัยการได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีเจ้าของร้านค้าซึ่งเป็นสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดไว้ฐานมีไว้เพื่อจำหน่ายโดยรู้ยู่ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตทำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๖ ก็ตาม ก็คงมีผลแต่เพียงว่าบุคคลผู้นั้นยังไม่มีความผิดจึงไม่ต้องรับโทษทางอาญาตามที่กฎหมายนี้กำหนดไว้เท่านั้น มิได้หมายความว่าเมื่อผู้จำหน่ายไม่มีความผิดเพราะไม่รู้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม่ได้มาตรฐานแล้วทางราชการจะต้องคืนผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นให้แก่ผู้จำหน่ายเพื่อนำกลับไปจำหน่ายหรือนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก ทั้ง ๆ ที่ทราบดีอยู่ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนหรือสังคมส่วนรวม อันเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดมาตรการพิเศษเพื่อป้องกันการกระทำความผิดกล่าวขึ้นไว้โดยเฉพาะแล้ว อย่างไรก็ตาม ในการพิจารณาเรื่องนี้ยังไม่อาจทราบเหตุผลที่แท้จริงของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดี แต่ถ้ามีข้อเท็จจริงเป็นที่แน่ชัดว่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวไม่ได้มาตรฐานและเป็นการมีไว้เพื่อจำหน่าย แม้ว่าจะยังไม่อาจพิสูจน์ความผิดของผู้จำหน่ายได้ก็ตาม ก็ต้องถือว่ามีการฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมฯ ขึ้นแล้ว ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมมีอำนาจที่จะใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๔๖ (๔)^๕ สั่งให้ทำลายผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยึดไว้ได้ และในการสั่งการของคณะกรรมการดังกล่าวนี้มาตรา ๔๖ มิได้ระบุเจาะจงไว้ว่าจะต้องสั่งผู้ใดโดยเฉพาะ คณะกรรมการฯ จึงอาจสั่งผู้ที่อยู่ในฐานะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการฯ ได้ เช่น สั่งเจ้าหน้าที่ของทางราชการให้เป็นผู้ดำเนินการ โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีผู้ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการนี้หรือไม่

^๕พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยรู้ยู่ว่าไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือโดยรู้ยู่ว่าเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ใช้หรือแสดงเครื่องหมายมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๕

^๕โปรดดูเชิงอรรถ (๓)

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๓๔